

Z d ô v o d o v :

Podľa ustanovení § 388 tr. p. v novom znení môžu byť proti rozsudku opravné prostriedky ohlásené do troch dní, ba ešte aj rozšírené na nové dôvody zmätočnosti aj v prevední opravného prostriedku z jakéhokoľvek iného dôvodu zmätočnosti. Z toho plynie — ako to najvyšší súd už opätovne vyslovil (viď Zm III 799/27 Šb. min. sprav. čís. 562) —, že aj formálny dôvod zmätočnosti uvedený v bode 9 § 384 tr. p. môže byť uplatňovaný v týchto lehotách, samozrejme predpokladajúc však, že uplatňovanie tohoto dôvodu zmätočnosti bolo v smysle § 384-IV tr. p. včas vyhradené za hlavného pojednávania. Nebolo tedy v tomto prípade uplatňovanie formálneho dôvodu zmätočnosti podľa bodu 9 § 384 tr. p. opozdené preto, že tento dôvod zmätočnosti po vyhlásení rozsudku nebol ihneď zadržaný, avšak opozdené bolo odvolanie z týchto dôvodov:

Podľa zápisnice o hlavnom pojednávaní ohlásil obhájca po publikácii rozsudku prvého súdu odvolanie všeobecne a žiadal o doručenie rozsudku. K tomu sa pripojil aj obžalovaný. Rozsudok bol obhájcovi doručený dňa 12. marca 1934, tento však odvolanie nepreviedol, ale teprve dňa 6. apríla 1934 (tedy po uplynutí lehoty § 388 tr. p.) k vyzvaniu súdu ústne previedol odvolanie a len vtedy ohlásil do protokolu, že podržuje zmätočnosti, ktoré ohlásil za hlavného pojednávania. Ponevác nešlo tu o odvolanie písomne ohlásené, nebolo ani podmienok k pokračovaniu podľa § 391 tr. p. a na základe tohoto pokračovania ohlásené odvolanie nemôže mať ani právneho účinku. Je tedy prevedenie to opozdené a preto odvolací súd odvolanie ohlásené z dôvodu zmätočnosti podľa § 384 č. 9 tr. p. právom považoval za opozdené.

Čís. 5229.

Okolnosť, že porotcovia kladne riešili skutkovú otázku a na súvisiacu právnu otázku odpovedali záporne, nie je dôvodom pre nariadenie opravného pokračovania v smysle § 20 por. nov.

(Rozh. zo dňa 23. februára 1935, Zm III 588/34.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti M. E., obžalovanému zo zločinu úmyselného zabitia človeka, na základe verejného pojednávania o zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu a obžalovaného takto sa usniesol: Vyhovuje sa zmätočnej sťažnosti obžalovaného, pokiaľ bola uplatňovaná na základe § 384 čís. 9 tr. p. pre nariadenie opravného pokračovania v smysle § 20 por. nov., a z tohoto dôvodu zmätočnosti zrušuje sa rozsudok porotného súdu aj s prevedeným hlavným pojednávaním a krajskému súdu v B. ako súdu porotnému sa ukladá, aby previedol nové hlavné pojednávanie a znova rozhodol.

Z d ô v o d o v :

Najvyšší súd sa predovšetkým zaoberal zmätočnou sťažnosťou obžalovaného, pokiaľ bola uplatňovaná z formálneho dôvodu zmätočnosti

podľa § 384 čís. 9 tr. p. pre nariadenie opravného pokračovania v smysle § 20 por. nov.

Podľa zápisnice o hlavnom pojednávaní boli porotcom dané otázky založené na § 279 tr. z., a to jedna skutková otázka a jedna právna otázka. Pri hlasovaní o týchto otázkach odpovedali porotcovia na skutkovú otázku viac ako siedmimi hlasmi kladne (8 áno a 4 nie), napriek tomu však na právnu otázku, danú v súvislosti so skutkovou otázkou, odpovedali záporne (7 áno a 5 nie). Po vyhlásení tohoto výroku porotcov navrhoval štátny zástupca, aby v smysle § 20 por. nov. bolo nariadené opravné pokračovanie. Obhájca tomu odporoval s odôvodnením, že nie sú podmienky pre prevedenie opravného pokračovania. Porotný súd však napriek odporu obhájcu vyhovel návrhu verejného žalobcu a nariadil podľa §§ 20—22 por. nov. (správne v smysle § 20-I por. nov.) opravné pokračovanie, lebo mal za to, že rozhodnutie porotnej stolice samo sebe odporuje. Následkom usnesenia súdu porotcovia po konanej porade znova hlasovali tak na skutkovú otázku, ako aj na právnu otázku a vtedy odpovedali tak na skutkovú, ako aj na právnu otázku viac ako siedmimi hlasmi kladne (a to na skutkovú otázku 9 áno a 3 nie, na právnu otázku 8 áno a 4 nie). Na základe tohoto nového rozhodnutia porotcov vyniesol súd odsudzujúci rozsudok, podľa ktorého obžalovaný bol uznaný vinným zločinom úmyselného zabitia človeka podľa § 279 tr. zák.

Proti usneseniu porotného súdu, ktorým bolo opravné pokračovanie nariadené, ohlásil obhájca ihneď zmätočnú sťažnosť na základe § 384 čís. 9 tr. p.; táto zmätočná sťažnosť je uplatňovaná aj proti rozsudku porotným súdom vynesenému. Zmätočnej sťažnosti obžalovaného v tejto časti neľze odopreť oprávnenia.

Podľa § 20 por. nov. je síce dôvodom opravného pokračovania, keď súd je toho názoru, že rozhodnutie porotcov odporuje samo sebe. Okolnosť však, že porotcovia pri prvom rozhodnutí kladne riešili skutkovú otázku a napriek tomu na právnu otázku s touto súvislú odpovedali záporne, osvedčuje len to, že porotcovia zo zistených a v skutkovej otázke uvedených skutočností neuznali na skutkovú podstatu trestného činu podľa § 279 tr. z. Ponevác však je po kladnom zodpovedaní skutkovej otázky tak právom porotcov ako aj ich povinnosťou, aby zistený skutkový stav posúdili slobodným zodpovedaním právnej otázky v jeho právnom význame, a to prípadne aj v tom smere, že vylúčia skutkovú podstatu trestného činu, na ktorý znie právna otázka —, neľze rozdielne a podľa povahy jednotlivjej veci prípadne aj správne — zodpovedanie otázky skutkovej a právnej považovať za také, ktoré by samo sebe odporovalo. Môže tu byť najvyššie len právny omyl porotcov v tom smere, vyčerpávajú-li skutočnosti za pravdivé uznané zákonné náležitosti trestného činu; to však nie je dôvodom pre prevedenie opravného pokračovania v smysle § 20 por. nov., lebo keď je rozhodnutie porotcov po právnej stránke mylné, možno ho napadnúť len z materiálneho dôvodu zmätočnosti podľa § 385 čís. 1 a) — c) tr. pr., nezakladá však taký rozpor, ktorý by činil výrok porotcov nepreskúmateľným a preto zmätočným z dôvodu uvedeného v § 29 čís. 6 por. nov. Bolo preto povinnosťou porotného súdu, aby v súdenom prípade uvedený výrok porotcov učinil

základom svojho rozhodnutia a ponechal uváženiu žalobcu, či vyneseny rozsudok má byť napadnutý v neprospech obžalovaného zmätočnou sťažnosťou, o ktorej by rozhodoval najvyšší súd, ktorý je výlučne oprávnený, aby na základe podaného opravného prostriedku a v jeho rozsahu preskúmal právne závery učinené porotcami pri zodpovedaní právnych otázok. Keď tedy porotný súd napriek tomu — proti odporu obhájcu — preca nariadil prevedenie opravného pokračovania, ačkoľvek neboly pre to zákonné predpoklady, dopustil sa vytýkaného zmätku podľa § 384 čís. 9 tr. p., lebo napadnutým opatrením — ktoré malo vliv na rozsudok pre obžalovaného nepriaznivý — bolo mylne použité ustanovenie zákona (§ 20 por. nov.), podstatné s hľadiska obhajoby. Najvyšší súd preto vyhovel zmätočnej sťažnosti, uplatňovanej na základe § 384 čís. 9 tr. p. pre nariadenie opravného pokračovania, pokračoval podľa § 34-I por. nov. a rozhodol, ako je vo výrokovej časti tohoto usnesenia uvedené.

Čís. 5230.

Dekret dvorské kanceláře ze dne 14. února 1840 č. 1320, č. 410 Sb. zák. soud. nebyl zrušen.

Křivá svědecká výpověď za vyšetřování pro přestupky důchodkové, byla-li stvrzena přísahou a vydána před úřadem, jenž byl obsazen dle předpisu § 656 tr. z. o přestupcích důchodkových, spadá pod § 199 a) tr. z.

(Rozh. ze dne 25. února 1935, Zm I 404/34.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po veřejném líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 15. ledna 1934, jímž byl obžalovaný uznán vinným přestupkem podvodu podle §§ 205, 461 tr. z., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc soudu první stolice, aby ji znova projednal a o ní rozhodl.

Z d ů v o d ů :

Nálezací soud zjišťuje v rozhodovacích důvodech svého rozsudku, že obžalovaný udal dne 22. června 1933 jako svědek před komisí okresního finančního ředitelství v Praze, sestavenou z vyšetřujícího finančního komisaře, zapisovatele a 2 svědků, v trestním řízení důchodkovém, vedeném proti F. K. a A. Z. pro zatajení pozůstalostního jmění, pod přísahou vědomě nepravdu, pokud uvedl, že ani od bratra, ani od matky nic neslyšel, že by bratr prodával dům, a že se dověděl od cizích lidí, že bratr dům prodal, neshledává však v tomto činu obžalovaného skutkové podstaty zločinu křivého svědectví podle §§ 197, 199 a) tr. z., již obžaloba v jednání obžalovaného spatřovala, nýbrž uznává svým rozsudkem obžalovaného vinným pouze přestupkem podvodu podle §§ 205, 461 tr. z. Skutkovou podstatu uvedeného zločinu vylučuje rozsudek nálezacího soudu s odůvodněním, že pod ustanovení § 199 a) tr. z., týkající se křivého svědectví, spadají toliko křivá svědectví, vydaná před sou-